stirpe.l.ex ser filijs.d.quilibet hz filios. Pone qlibet ex trib⁹ duos ⁊ sic ser quorum vnus solus est clericus: ⁊ qlibet ex alijs tribus q̃tuor: ⁊ sic duode cim: quoꝝ octo sunt clerici: qlibet ex parentib⁹ habebit octo denarios qui libet ergo ex duob⁹ filijs p̃mor̃ triũ habebit quattuor denarios: ⁊ qlibet ex quatuor filijs.sc̃ōr̃ triũ habebit duos denarios. Habem⁹ ergo hz p̃ dicta trigintaseptẽ prone potes ex duodecim nepo tibus natis ⁊ tribus filijs pfoni: Finge q̃ vacat ec clesia: ⁊ isti triginta septẽ discordant: viginti laici ex eis pstant vnum: decẽ ⁊ septem quos vtri cleri cos alium tu qui vicis p stirpes deberi voces pfo noꝝ extrica mihi casum istũ quo iure etenim pon deras stirpẽ ī p̃mo gradu eo iure: ⁊ in vlterioribus: vt predixi in vncijs bñ pōt explicari: qꝛ pars clericoꝝ habet ser vncias ⁊ vnũ dẽariũ: ps laicorũ ser vncias minus vno de nario. Adhuc fortior in tricatio: vbi ponis alium cōpfonum habuisse tori dez descendẽtes quoꝝ ali qui concordant cum cleri cis p̃dictis alii cum laicis Et scias q̃ in predicto cō puto fuissem vltra terna rium vsus impari numero: vt.v.vii.vel.ix.adhuc fortior esset intricatio. Item si est intricatio tãta ī pneponibus: quanto amplior in filijs pneporũ vel vlterioribus.q̃ ẽ dicere si hec intricatio est ī tertio gradu: quãto maior in quarto quinto ⁊ vlteriorib⁹. Item si intricatio est in casu sic explicite ⁊ cerniculinaliter posito: quãto maior in eo per pbationes certificando: p tãto terrore de hac approbatione: nec sic terreor ẽ eo q̃ scripsi post Inno.⁊ ho sti.de elec. scriptũ sup ꝗo ꝓposit.vbi dico q̃ prelat⁹ possit hꝗ tertiam electionis.cap'm tertiã.clerus tertiã: qꝛ fateor vt ibi scripsi q̃ possit esse in tricatio in calculo: nõ tñ tãta vt hic: ⁊ hoc pp successiuas stirpes. Dicebat ergo goff.e.ti.c.i.q̃ cōsuetudo p quã ī quibusdã partibus: ut neapoli ius patronatus diuidit p vncias: possit excusari: vt fiat diuisio nõ respectu iu rispa.q̃ est indiuisibile sed respectu portionũ hz quas heredes successerũt pfono vni vel pluribus: ⁊ nõ respectu portionũ quas cōtulerunt edifican do vel dotando: ⁊ pōt esse vtilitas hax diuisionum: vt ecclesia ī alendo ⁊ in bonoribus magis teneat ei a quo plus receperit: sed actus p̃tandi cōis sit omnib⁹. Posset ẽt circa gratificatiōez que aliq̃ faciẽda est.eo.tit.cum aũt vor illius p̃ferri qui plus cōtulit: ⁊ hoc dicũ mihi placebat: sed vt viri opi.hic approbata.p quã facit de res.pastoralis.in p̃n.de test.lz ex q̃dam ibi non vtiqz vno tẽ.in tanto hz equitatem: qꝛ absurdũ erat pfonuz istitu endo decem heredes: forsan ad hũc finem vt defraudare posset cōpatronũ actu p̃tandi.q̃ esset si isti haberent decez voces: ⁊ ille vnam: ⁊ qꝛ hoc ita posset cōtingere in sc̃o gradu tertio ⁊ vlteriorib⁹ sicut ī primo nõ vt hꝗ rōnem opi.archi.⁊ pp hanc fraudẽ vel iniqtatem multotiens cogitauerã q̃ bonum esset statuere q̃ extantibus descendẽtibus heredibus sanguinis ex aliquo pfonoꝝ: ius istud non posset transmitti in extrãeos. In heredes vo sanguinis transiret p capita ẽt quo ad actũ p̃tationis: ⁊ tunc non con queratur pfonus de compfono: sed de deo creãte: si plures descẽdẽtes pre buit cōpfono q̃ sibi. Deficientibus vo cōpfonis: tũc pfonus descẽdẽtes nõ habens posset trãsmittere in extrãeos: qbus ẽt succederẽt soli descẽdẽtes sanguinis ⁊ per capita. Et forsan non esset absurdũ statuere q̃ nullo casu in extraneos.i.non descẽdẽtes posset transmitti: vt sic facilius liberarentur ecclesie ab hoc iure: facit de deci.phibemus.⁊.c.fi.

a Plures.quotcũqz: cum sit eadẽ rõ: sed ad minus duo comprehẽdit ō re.iu.pluralis li.vi.cum ꝗor.⁊ dic plures ẽt singulares: ī collegiatis.n. minus est dubiuz.de his que fi.aprela.c.ea noscitur.

b Ab vno.ergo sec⁹ si plures a plib⁹ vl vn⁹ a plib⁹ vt diri ī magna gl.

a Eccle.hẽm⁹ pfonos litzoꝝ ⁊ pfonos cãꝝ: ō qb⁹ diri.eo.ti.sup rub.

b Relicti.lz vbuz relicti ad viui tabulas nõ ptineat.ff. de tab.exhi.l.i. ad fi.facit de fo.ꝗpe.cōquestus. Idem tñ puto si inter viuos trãsferat ven dẽdo plurib⁹ vniuersitatẽ vel pmutando cũ plurib⁹ vl pluribus donãdo q̃ sunt modi trãsferendi.vt.no.eo.ti.cum seculũ: donationẽ tñ non posset facere priuatis sine consensu epi: vt plene scripsi.eo.ti.illud.

c Heredes.sui vel extranei: cum non distinguat: de hoc.xvi.q.vii.con sideranda: ⁊ diri eo.ti.cum seculum.

d Rectoris.⁊ clerici.cum eadem sit rõ: est tñ in hoc opinio an patronus p̃tet clericum.tene tñ quod no.e.ti. postulasti.

e Et vt.circa hunc ver.erat triplex opi. Prima q̃ hoc fieri posset. Secunda q̃ nõ posset. Tertia q̃ posset de auctoritate epi.alias non.h repro bat secũda q̃ tenebat ino.e.ti.c.i.⁊ tertia quã ipse ibi idez tenebat.eo.ti.q̃ rimoniã: ⁊ approbat primã quã tenebat her.e.ti.c.i.in fi.glo.⁊ apertius

ecclesie[a] relicti[b] heredes[c] vocez duz tarat vni⁹ hẽbũt ī p̃tatione recto ris[d]. Et vt[e] facilius[f] prouideatur ecclesijs: non inconueniens reputa mus patronos[g] ipsos inter se pos se libere[h] queire ō rectore ab eis al ternis[i] vicib⁹ p̃tando. Quib⁹[k] etiã ex eadez[l] cã permittimus[m]: vt plures[n] ad vacantem ecclesiaz pos sint eo modo presentaf[o] personas[p] q̃ vna ex eis eligi per episcopum[q] valeat ⁊ admitti.

Rubrica de censibus exactionibus ⁊ procurationibus.

Q Lemens.v.in conci.vienensi. Religiosi subire tenẽtur oneris que icũbebãt ecclesijs per eos ante hoc concliuz acquisitis: nisi priuile gio exemptione vel alia iusta cã iu uentur: que p̃uilegia vel exemptio nes non iuuant in ecclesijs post con cilium acquirendis.h.d. Io.and.

Quam fit[r] nature[s] cōsonũ illos nõ recusare onera qui rerũ cōmoda cōple ctuntur: hac ī perpetuũ valitura ꝗstitutione sancimus: vt religiosi[t] quicũqz p monasterijs ⁊ ecclesijs que ad eos quocũqz sint ti tulo[u] deuoluta: ꝓcurationes lega torũz sedis[x] apostolice ac iura epa lia[y] ⁊ alia prestari p ipsis antequaz ad eos peruenissent solita[z] prōpte soluere studeant: nisi forsan sedis apostolice priuilegio[a] ⁊ exẽptione[b] vel alia causa legitia[x] ab his se va leant excusare. Priuilegia ve ro seu exẽptiones[a] huiusmodi ad monasteria seu ecclesias q̃ ad eos obuenire cōtinget in posterum[b]

i Alternis vicibus.i.q̃ vnus p̃ma vice qua occurret vacatio: alter sc̃ōa: alter tertia: has ẽt vicissitudines q̃ñqz seruãt singulares pfone collegioꝝ in collationi bus spectantibus ad collegia: de prebẽ.c.vlti.li.vi. k Quibus. etiaz ter tium dcñ inducens ius nouũ ⁊ eqꝛsimũ: q̃ intelligo de laicis: vt.j.dicam.

l Eadem causa.facilioris prouisionis ecclesiaꝝ.

m Permittim⁹: olim nõ licebat.bñ.n.poterat laic⁹ p̃tato uno aliũ p̃taf.e.ti. q̃ aũt ⁊.c.q̃ aũt.⁊ potior erat ꝗditio istituti ab epo: vt ibi: videbat tñ eps prio teneri q̃ intellige vt diri eo.ti.pastoral. Si ergo licebat sic successiue accumulaf honestũ est vt liceat ẽt sic p̃tare. n Plures.quotcũqz vt diri ī prin.c.

o P̃tare.simul vel successiue: lz.n.olim cũ laicus p̃tabat sc̃ōm darcẽ eptio epo: ipse tñ laicus istabat p sc̃ōo: modo vero pōt reliquere hoc epi optioni: ⁊ sic no.q̃ lz electiōes nõ possint fieri alternatiue ō elec.c.ii.li.vi.p̃tatiōes sic: vt hic q̃ de laicis intelligo vl clericis p̃tãtib⁹ ex pfunonio: ī qb⁹ locũ hẽbat q̃.s.diri.

p Personas.ẽt in minorib⁹ cōstitutas q̃ dic vt de isti.c.ti.li.vi. Io.an.

q Per epm: vel alium instituentẽ: cum eadem sit ratio.

r Quam sit. Due sunt partes qꝛ primo rōne premissa ponit statutũ suum cum exceptiōe. Sc̃ōo exceptionẽ limitat ⁊ ōclarat ibi. priuilegia Imo.

s Nature.sumptũ de regula formata p modũ conuersum.ff. de re. iur.fm naturaz.⁊ vide de reg.iur.q̃ sentit.li.vi.⁊ dicit ler q̃ nõ est ferendus qui lucrum amplectitur.tẽ.C.de cadu.tol.l.vna.§.pro sc̃ōo in fi.

t Religiosi.in alijs ergo locũ nõ hz inquãtũ iducit ius nouũ in fi.s.ca.cō.de deci.c.i.de testa.c.i. u Titulo.vt donatione. de do. ꝗsultationibus pmutatione.de re.p.ad q̃ōnes: vel prescriptiōe.de iurepa.cura titulo vo ẽptiōis hꝗ non pōt de simo.q̃relam.de iu.pa.de iure.⁊.an transeat cũ vniuersitate scri psi eo.ti.ex lꝗis: titulus ẽt edificationis vel fundationis non adaptaf huic casui.

x Sedis apostolice.de iureiur.ego.n.de censi.cũ instantia.

y Epalia.de quib⁹ de of.or.ꝗquerẽte.s.ti.i.c.i.⁊ vides q̃ procuratio legatoꝝ ⁊ iura epalia ponunt vt diuersa: p q̃ pz q̃ q ex pacto tenet ad iura epalia: nõ p id tenet ad ꝓcurationẽ predictã. z Solita. vel ex impositione fcã tpe fun dationis.xviij.q.ii.Eleutherius.e.ti.quanto de iurepa.preterea.ii.vel ex anti quo usu de hoc e.ti.puenit.vel qꝛ res aliqua hñs onus annexũ peruenit ad eccle siam in quã transiuit cũ suo onere.xvi.q.i.si qs laicus de deci. pastoral.de pig. c.ex lꝗis.ff.de ꝗben ep.alienatio. ⁊ Priuilegio: h iuuat quo ad oia p̃dcã

2 Exẽptione.si itelligas ab epali iurisdictione hoc nõ iuuat quo ad ꝓcurationes legatoꝝ se.apo.ad quas exẽpti teneut: nõ ob.eo.ti.cum instantia q̃ exponas: vt ibi diri. Ꝗ illas ẽt nõ valet prescriptio: de pre.accedentes.

x Legitima.puta ꝗpositione.j.c.pri.v.nec ꝗponẽs.q̃ itellige quo ad illa ī q bus valeret ꝗpositio.de hoc e.ti.cũ venerabilis: vl res iudicata.ō re iu.cũ iter.⁊ no.ō p.cũ ex officij.l vlt glo. Prescriptio ñ vl h adaptari: cũ loquat ter.ō his q̃ p̃stari solebant: noua vo p̃scriptio p⁹ acqsitionẽ illaꝝ bene posset adaptari in his iurib⁹ q̃ sũt p̃scriptibilia: de p̃.de q̃rta: sed nunqd erit legitima cã si dicat idebita fuisse.sol.puto de mẽte hui⁹ ꝗstõis q̃ pcipiẽs ī possessiõe defendat vdec pbet ide bitũ e.ti.puẽit.fat.ō ele.q̃relã ad fi.⁊ q̃ ibi no.ō of.or.duo simul in.iij.glo.

a Exẽptiones huiusmodi.intelligo generales vel a predictis iuribus.

b In posteruz ꝗor.ō deci.nup.si.s.ea.cōp.de res.lꝗas.vides ergo q̃ priuile gia vel exẽptiones q̃s hẽbant religiosi: ẽt circa ecclesias acqrendas nõ habent lo cuz nisi in acqsitis ante cōcili.vien. De religiosis diri: qꝛ circa seculares nil um

mutat ista ꝓstõ. Et scias q̃ conciliũ ĩcohauit anno dñi. M.cccxi. die calend. octobris ⁊ terminatũ fuit anno sequenti. vi. die aprilis: ⁊ sic durauit vltra sex menses. Scito ergo qñ acqsiuerint scias an ante cõciliũ vel post. Quid de acquisitis durante ꝓcilio vel post cõciliũ antecẽ ꝓstõnes ligarẽt. de quo satis diri ĩ pemio: equũ videretur q̃ acqsite antecẽ ligarẽt ꝓstõnes: p̃uilegijs ⁊ exceptionib⁹ gaudeãt per ea que diri.

a ¶ Volumus. sit p rõne volũtas. cum alias deceat p̃uilegiũ p̃ncipis eẽ mansuruz de re. iu. decet li. vi. cũ ꝓcor. ⁊ ẽ si. S. e. cõ. ꝗ sepul. dudũ. §. pe. ĩ fi. ⁊. S. ti. i. c. i. ĩ fi. de rescri. c. vlt. de de ci. c. ii. lib. vi. fuit tñ motiũ q̃ p̃uilegiuz tẽdebat ad noram: ꝗ deci. suggestum. vbi de hoc.

A Ꝗ nostrum. Prima pars ponit grauamina secunda p̃uidet: ibi nos igitur

b ¶ Dolentes. S. eo. cõ. de sta. mo. c. ii. ꝗ. visitatores: ⁊ ibi cũ concor.

c ¶ Regularibus. de quibus in regula benedicti. xxxix. c.

d ¶ Inuitis. nõ erat ergo dicẽdã elemosyna que de rapina fiebat. ⁊. q. i. nõ est putanda.

e ¶ Ferris. vide quod no. c. tit. exigit in glo. ii. li. vi.

f ¶ Officij. S. id eo. ti. romana. §. procurationis. li. vi.

g ¶ Cõpositiones. cõpositio p quã tollat̃ pcuratio debita visitanti nõ valet sicut. n. visitatio p cõpositionẽ tolli nõ posset: ita nec pcuratio q̃ ꝗbet iure ãnerionis: sicut de prescriptione ꝗ de pscri. cũ ex officij: sed erãt cõpositiones sup mõ procurandi vl numero procurãdoꝝ q̃ seruãde erãt. facit qõ no. xvi. q. vii. qui cũq̃z sicut et sup decimis fit cõpositio. de deci. ex multiplici.

h ¶ Ipsis. prelatis.

i ¶ Cõsuit. S. id. c. ti. cũ apostolus. Ref. vt suetonius. lib. ii. q̃ tiberius presidib⁹ suadentib⁹ p uincias onerari tributo descripsit: boni pastoris est tõdere pecus non deglutire.

k ¶ Habent. S. id. c. ti. cũ apostolus. de cle. vena. c. i. ⁊. ii.

l ¶ Value. de spon. consultationi. in prin.

m ¶ Franguntur. an hec liceant et habenti iustã cãm ⁊ possidenti: cui denegat̃ pensio vl hospitũ vel procuratio: plene scripsi post. Inno. de imu. ec. c. i.

n ¶ Exportant̃. hoc nõ pñt et collectores decimarũ. S. e. cõ. ꝗ deci. si beneficiorum.

o ¶ Una die cum tñ numerus pcurationum nõ debeat excedere numeꝝ dieꝝ. eo. ti. pcurationes q̃ locum hz et in visitante plura loca quorũ quodlibet ad procurationem sufficiat. e. ti. felicis. li. vi.

p ¶ Impenso. cõtra id eo. ti. pcurationes. ⁊. c. exigit li. vi. eo. li. de offi. ord. si eps.

q ¶ Assumentes S. id de re. iur. quod oõs.

r ¶ Alijs de qbus. de exces. prc. frequens

s ¶ Utroqz. de pri. qñ.

t ¶ Supradicta. cisterci. ordinis: tñ ⁊ de alijs idem videret̃ ab idẽptitate rõnis. S. prori. generaliter loquitur de exemptis.

u ¶ Gratiose. dicit prouerbium italicorũ nõ respiciendũ dẽtem equi donati: cui conuenit. ff. de edi. edi. ad res donatas.

x ¶ Spãli. puta pacts vel onere ĩposito fundationis tpe: ut diri. S. c. pri.

y ¶ Ipsoꝝ. ergo nõ aliorũ p̃uatorũ vel ecclesiarũ: et si domus essent ad hoc apte nisi ipsi prelati consentirent ibi procuratori.

z ¶ Alioqn. idẽ si extra septa non fuerint domus monasterij: ad hoc apte.

⁊ ¶ Regularẽ. lz ergo in parte domus: qõ in alia parte nõ lz. de sta. mo. cuz ad monasteriuz. sed qd si extra portam illaz nõ est locus aptus. satis vl q̃ ꝓpter necessitatem que sic artat possint tũc intra portã illaz ministrari: vt sicut pp necessitatẽ tpe ꝓhibito lz carnes comedere sic liceat ĩ eadẽ cã et in loco prohibito: de obser. ieiu. cõsiliuz in fi. de re. iu. qõ nõ ẽ. facit de cu. eu. c. ii. posset tñ dici q̃ cũ priuilegiuz istoꝝ non tollat̃ ĩtra portã: q̃ tunc eps ꝗm formam priuilegij cibis regularibus debeat cõtẽtari. Ubi vo nõ haberẽt p̃uilegium ꝗrium sit locus ei quod prius diri.

volumus[a] nõ extendi. ¶ Dez. ¶ Ponit qdã grauamia q̃ prelati inferebãt exẽptis p̃cipue cisterciẽsibus: ⁊ illa fieri ꝓhibet statuens q̃ epi q̃ in monasterijs cisterciẽsis ordinis charitatiue ꝓcurãtur sint cõtenti cibarijs q̃ p illos ministrant̃. Si vero ꝓcurãt̃ ex debito ipsis volentibus carnes mistrari dñt extra septa monasterij: saltẽ extra portã q̃ dr̃ regularis: ipsoruz et elemosynarij fragmenta mensarũ possunt pauperibus erogare. h. d. Jo. and.

A Ꝗ nostrũ qõ dolentes[b] referimus peuenit auditum q̃ ecclesiaꝝ prelati ad mõasteria cisterciẽsis. ordis accedẽtes lz ab eis charitatiue recipiãt̃: ⁊ eis curialiter necessaria ministrenẽ: cibis tñ regularibus[c] nõ cõtenti cõtra p̃uilegia dicti ordinis carnes petũt: ⁊ si eis nõ ministrenẽ auferunt violenter: ⁊ lz in locis eisdẽ fiant elemosyne competẽter: ipsi tñ p̃lati ipsis religiosis inuitis[d] alias elemosynas faciũt et in aliqbus locis in qb⁹ pcuratiões nõ hñt de cõsuetudine vel de iure Pro eqtaturis quoqz ferrãdis lz ferris[e] nõ egeãt: ⁊ coci coꝝ sui officij[f] rõne pecũiaz exigũt ⁊ extorquẽt nec cõpositiones[g] super pcurationib⁹ iter p̃latos ipsos ⁊ eos initas eis seruãt ipsis[h] et in recipiẽdis pcurationibus: ita graues existũt q̃ ipsis in coꝝ monasterijs ⁊ ecclesiis pcurationes recipiẽtib⁹ lõgi tpis victũ breuis hora cõsumit[i]: ⁊ dũ pcurationes recipiũt: canes venaticos falcones ⁊ ancipitres secũ hñt[k] ⁊ nisi volũtari satisfiat eorũ value[l] monasterioꝝ seu ecclesiaꝝ p violẽtiã sepe frangunt̃[m] ⁊ ornamenta ecclesie exportant̃[n]: pluresqz pcurationes recipiũt vna[o] die se. ap. p̃uilegio nõ suffulti: iterdũ ĩ pecunia numerata visitationes et officio nõ ĩpenso[p]: ⁊ occasione dictarũ pcurationũ iidẽ p̃lati ab ipsis frequenter exigunt q̃ illis soluere nõ tenent̃: intollerabilia eisdem grauamina cumulantes. Sũt ⁊ nõnulli q̃ pcurationes nunciorũ ap. se. aliaqz extraordinaria onera exẽptis ⁊ alijs religiosis p maiori pte iponunt vt se ac p̃sbyteros liberent secl̃are religiosos ad ordinandũ huiusmodi oneruz distributionez minime assumentes[q]. In multis et alijs[r] p̃fati p̃lati exẽpta monasteria ⁊ ipsoruz ecclesias vtroqz[s] illis iure subiectas grauãt in pcurationibus recipiendis ⁊ onerib⁹ insolitis imponẽdis. ¶ Nos igitur sup his volẽtes de oportuno remedio p̃uidere: sacri approbatione cõcilij durim⁹ statuẽdũ: vt si epi ñ cã visitatiõis: sz charitatiue hospitalitatis ad monasteria venerint supradicta[t] victualia gratiose[v] recipiãt̃: q̃ charitatis gꝛa eis fuerit ministrata. Ipsis autem epis ad monasteria venientibus supradicta ⁊ pcuratiões ibidẽ recipientib⁹ sibi debitas de iure cõi cõsuetudine p̃uilegio vel iure alio spãli[x] ĩ domib⁹ ipsoꝝ[y] mõasterioꝝ extra tñ septa ipsoꝝ existẽtibus si q̃ fuerit ad hoc apte: alioqn[z] infra septa ipa nõ tñ infra portã quam regularez[⁊] appellãt carniũ, p ꝓgruentia tpis si voluerit[2] p̃uilegio ñ obstãte quecũqz cibaria ministrenẽ: nec inconueniens reputam⁹ si fragmenta[3] que de mẽsis ipsoꝝ epoꝝ ⁊ suorũ familiariũ[a] colligunt̃[b] p ipsoꝝ epoꝝ elemosynarios ibidẽ[c] paupib⁹ erogẽtur: ab alijs aũt grauamib⁹ exp̃ssis supius prelati diligẽter abstineãt: si dei ⁊ aposto. se. indignationẽ voluerit euitare[d]. ¶ Dez ĩ eodẽ. ¶ Diocesani qbus hoc ꝓstat illos qui exigẽdo a clericis pedagia vel guidagia excõicati sunt vel interdici publicare dñt. h. d. Jo. and.

P Resenti ꝓstõne iubemus[e] vt locoꝝ diocesani contra eos q̃ ab ecclesijs vel p̃sonis[f] eccl̃iasticis p carũ reb⁹[g] ꝓprijs[h] q̃s nõ negociandi[i] cã deferunt: aut deferri faciũt vel transmittunt pedagia[k] vel guidagia suo vel alieno[l] noie exigunt vel extorquent[m] in animarum suarum periculũ: ⁊ eorum a quibus ea exigunt preiudicium ⁊ grauamen excommunicationis[n] ⁊ interdi-

2 ¶ Si voluerint. honeste facerent epi declinando ibidem sexta feria vel sabbato vel die qua cibaria regularia conuenirẽt tñ si alio die declinãt subditi superiori inuito legẽ cibarioꝝ non dabunt. xli di. non coganꝗ ⁊ cõcor. ꝗ cen. cum instantia. in fi.

3 ¶ Fragmenta. dicta a frango frangis: panes ergo integros q̃ ꝗ mẽsa leuantur inuitis monachis non dabit elemosynarij vel capones integros vl similia.

a ¶ Familiariũ cum epo vel post comedentiũ.

b ¶ Colliguntur. in pcuratione q̃ dat̃ ex debito hoc ẽ certuz: sz ĩ illa q̃ dat̃ gratuito non vl id inuitis monachis fieri posse: ⁊ forsan auctor de vtraqz ĩtendit q̃ si fragmenta videant̃ esse largita.

c ¶ Ibidem. ad aliũ ergo locum mittere si posset distribuendas illis inuitis.

d ¶ Euitare. vide qõ diri. J. de sen. ex. c. i. in gl. mẽdicantes in fi.

P Resenti. Eleit executiue ad decre. q̃ q̃. c. ti. li. vi.

e ¶ Iubemus. ergo obligat sub p̃cepto. xiiij. q. i. quod p̃cipit̃: qõ nõ bene ponderat̃. si. S. e. cõ. de sta. mo. c. ii. de re. do. c. scõo.

f ¶ Personis. vide qõ diri in decre. q̃ q̃.

g ¶ Rebus. vel personis vt in pre. decre. quã q̃.

h ¶ Proprijs. s. p̃sonarum vel ecclesiarũ: vt sic et p̃fessos q̃ pprium hr̃e non p̃ñt ꝓducat̃ pro talibus rebus q̃ ad vsum p prium portant̃ et laici nõ soluũt vectigalia. C. de vecti. ⁊ con. l. vniuersi. plures alios casus in quib⁹ nõ soluuntur. vide qõ no. ff. de publi. l. iiij.

i ¶ Nõ negociandi a cõtrario dat̃ intelligi q̃ in his quas cã negociandi deferunt nõ gaudẽt ĩmunitate vt: et no. guil. in spe. ꝗ ĩmu. ec. i fi. vbi et arguit S. emptores redditũ clericorũ q̃ volũt immunitate gaudere. sed ipsi et clerici non gauderẽt negociatiõis cã deferendo. vt hic. Si aũt inter leuatorẽ pedagij ⁊ delatorez sit qõ: vt q̃ ille negat eũ clericũ: vel dicit res deferri negociationis cã vel res illi⁹ nõ esse: graue esset sp iudicem adiri p fide hui⁹ rei recipienda: vñ dr̃ cõmittendũ iuramẽto deferẽtiũ vel suorũ nũciorũ si p̃sonarũ qualitas nõ dissuadeat. vel nisi ꝗ S. rio fides hr̃et̃ in pmptu: facit de iureiu. c. fi. qõ me. cã. c. fi. q̃ ad p̃sonã vl sufficere si sit in hĩtu ⁊ tonsura clericali p decre. si iuder. de sen. ex. li. vi.

k ¶ Pedagia. vel guidagia: exponunt̃ hec de ver. sig. super quibusdaz. ⁊ ꝗa ista dicuntur portaria vel vectigalia. vt ibi. no.

l ¶ Alieno. de reg. iur. quod alicui. li. vi. cuz concor.

m ¶ Extorquẽt. vbi. n. recuperentur ista spõte soluẽtib⁹: nõ ẽ loc⁹ pẽis. si. de simo. vilect⁹. ii.

n ¶ Excõicationis. quo ad singulares p̃sonas.

a ¶ Interdicti: quo ad ciuitates castra vel loca quoꝝ collegia vel vniuersitas in his delinquūt: ꝛ periculosissimum est ꝑ qꝺ forsan tota italia ē īterdicta: de vltra italiā testificenē excpti: ꝛ vide qꝺ dicā. j. de sen. ex. grauis ī pn.
b ¶ A iure. eo. ti. q̄q̄. lib. vi.
c ¶ Cōstiterit: p̄ꝫ vocata ꝯ quā fit publicatio: de quo satis scripsi ea. com. de offi. dele. c. vno. pu to aūt de hoc īquiri: ꝛ cō stare posse ēt ī illo q sol nit de hoc non cōquerēte tū q: hoc beneficiū respiē fauoreꝫ ordinis clericalis non persone tm̄. ꝛ spectat ad ius publicum. de fo. ꝯpe. si diligenti. ē sen te. ex. cōtigit. j. disti. ius publicū. tū ꝑꝑ aīarū picu luꝫ de quo p̄misit ꝛ precipue in facto manifesto de vsu. cum in diocesi. de diuoꝛ porro.
d ¶ Subditis: vicinos ēt ep̄os requireē p̄nt. xj. .q. iij. cure de treu. ꝛ pa ce. c. j. ꝫ. ea. cōpi. de foro cōpe. quāuis. §. pe.
e ¶ Donec lꝫ isti restituant ꝛ satisfaciant: vt sequr: est tamen necessaria absolutio excōicatiōis vl̄ relaxatio interdicti. ut in pre. decre. quāquā. in fi.
f ¶ Restituerint: plenarie dicit decre. quāquam qꝺ forsan h omittit: q̄si sonet in idem ꝟbū restitutionis ꝛ plene restitutionis: facit. ff. de. ꝟ. si. cū ꝑ toꝛ. ff. de vsu. videamus .ij. §. in fauiana. nec sufficeret h cautio. ꝯcoꝛ. qꝺ no. de elec. q: sepe. li. vj.
g ¶ Satisfecerit: vide quod dixi post Innocen. de coha. cle. sicut.

Raui Prima pars ponit tres species excessuum quas secunda pars per superiores corrigi p̄cipit ibi: ne igitur ꝛ est prima sp̄s de clericorum excessibus in celebratione diuinoꝝ. Secūda ibi nonnulli: de dissolutionibus clericoꝝ ꝛ laicoꝝ q̄s ecclijs ꝛ suis cimiterijs faciebāt. Tertia ibi in multis de īdecentia vestimentoꝝ vasoꝝ ꝛ ornamētoꝝ ecclesiasticorum. Jo. an.
h ¶ Que. negligentia.
i ¶ Consueuit: de vi. ꝛ hone. cleri. vt clericoꝝ. cum suis concoꝛ.
k ¶ Ministri: argue pro clericis qui beneficiati non sūt ꝙ teneāē ad horas de quo satis scripsi. e. ti. c. j. super glo. fi.
l ¶ Laudis: psal. xlix. Deus deoꝝ. ibi īmola deo sacrificium laudis.
m ¶ Fructum labioꝝ: sumptū ad hebꝛe. vlti. vltra mediū. Et arguiē ex h ꝙ satis est labijs fuire in diuis horis: lꝫ coꝛ diuertat ad alia: de hoc scripsi post Inno. ꝛ Hostien. e. ti. dolentes. ꝛ facit qꝺ de oratiōe dicam. j. de reliqui. c. vno in glo. de oratione in. vij. membro.
n ¶ Horas: aspiraē: ut dixi. ꝫ. e. ꝯpila. de. vi. ꝛ ho. cle. c. ij.
o ¶ Canonicas. vij. de quibus e. ti. c. j. ꝛ q̄re sic fuerunt ꝑ ecclesiā īstitute ꝛ q teneanē ad eas dicendas ibi scripsi: missam de officio dicimus sed nō de horis: qꝺ patet: q: ēt ep̄i de honestate inuitantur ad illas dicēdas vel audiēdas. de priuil. c. fi. lib. vj. distributiones tñ pro missis: vt pro horis ī ecclesijs statuunē: facit. j. ti. ij. c. j. in fi. Canon distinguit solū duas horas matutinalē: ꝛ vespertinaꝫ. xi. q. iij. si qs ep̄s ī concilio qꝺ quō intelligaē not. xcij. di. c. vlti. Pytagoras etiā dicebat duoꝝ tēpoꝝ curam habendam. s. mane ꝛ vesperi. i. eoꝝ q̄ acturi sumus: ꝛ eoꝝ que gessimus.
p ¶ Psallere: hic iunge lr̄am: infra nimis indeuote presumunt.
q ¶ Syncopando: hoc exponitur. eo. ti. dolentes in. j. glo.

cti^e sñias a iure^b, p̄latas postquā de his ipsis constiterit^c oino publicēt: vel a suis subditis^d tādiu faciāt publicari: donec^e illi sic exacta restituerint^f: ꝛ de transgressione huiusmodi satisfecerint^g competenter.

Rubrica de celebratione missaruꝫ ꝛ alijs diuinis officijs.

Clemens. v. in cōcilio vienēsi.

¶ Prelati ad quos spectat correctio: ꝛ illis negligētib⁹ superiores ipsoꝝ debent esse solliciti vt horis debitis in cathedralib⁹ regularib⁹ ꝛ collegiatis ecclesijs hore canonice deuote psallanē: ꝛ q̄ in ecclesijs alijs celebretur cōueniēter ꝛ debite diurnū officiū ꝛ nocturnum principaliter hoc intendit. Jo. and.

Raui nimiꝝ turbatione mouemur: ꝙ ex nōnulloꝝ rectoꝝ negligentia q̄^h dū sp̄ē ipunitatis permittit: multaꝫ nutrire pestilētiā cōsueuit^i ī subditis pleriq̄ꝫ eccl'iaꝝ ministri^k modestia ordinis clericalis abiecta: dū offerre deo sacrificium laudis^l: fructū^m labioꝝ suoꝝ ī puritate ꝯsciētie ꝛ animi deuotione deberent horas^n canōicas^o dicere seu psallere^p trāscurrēdo syncopādo^q extranea qdē ꝛ plerūq̄ꝫ vana^r prophana ꝛ īhonesta itermiscēdo colloqa^s: tarꝺ ad choꝝ ꝯueniēdo seu ecclesiā ipsaꝫ absq̄ꝫ rōnabili^t cā añ finē officij excūdo^v frequēter: aues iterdū portādo seu faciēdo portari: canesq̄ꝫ secū ducēdo venaticos^x ac quasi nihil p̄tendētes de clericali militia^y in corona vestibus ꝛ tonsura^z diuina etiā celebrare: aut eis interesse nimis indeuote p̄sumūt. Nōnulli ēt tā clerici quā laici presertiꝫ ī festoꝝ certoꝝ vigilijs^& dū in ecclesijs deberēt oratiōi insistere nō verentur in ipsis earūq̄ꝫ cimiterijs choreas^ꝛ facere dissolutas ꝛ interdum canere cantilenas^a ac multas insolentias^b perpetrare: ex quibus ecclesiarū ꝛ cimiterioꝝum violationes^c ꝛ īhonesta variaq̄ꝫ delicta q̄ñq̄ꝫ sequuntur: ꝛ ecclesiasticū plerūq̄ꝫ p̄turbaē^d officiū in diuine maiestatis offensam: ꝛ astantiū scādaluꝫ populoꝝ. In multis īsuper ecclesijs cū vasis vestimentis ꝛ ceteris ornamētis ad diuinū cultum necessarijs indecentib⁹^e vtiq̄ꝫ pensatis earū facultatibus deseruitur. Ne igiē transgressiones inualescant^f huiusmodi: alijsq̄ꝫ veniāt in exempluꝫ: sacri cōcilij approbatione hoc fieri prohibētes sancimus: vt illi ad quos id ꝑtinet: ꝛ in coꝛuꝫ si vtiq̄ꝫ exēpti non sint negligētiā^g vel defectū locoꝛuꝫ ordinarij: si vero exempti fuerit aut al's circa hoc priuilegiati: supioꝛes^h ipoꝛū omni negligētia vel icuria penit⁹ relegata^i circa reformāda premissa: ꝛ eorum singula corrigenda: necnō vt in cathedralib⁹ regularib⁹ ꝛ collegiatis ecclesijs horis debitis^k duo te psallatur. In alijs vero cōueniēter ꝛ debite celebretur diuinū diurnum ꝛ nocturnum^l officium si dei ꝛ apostolice sedis indignationem euitare voluerint sollicitaꝫ curent diligētiā adhibere: cōtradictores per censuram ecclesiasticam dum modo ad eos illam exercere^m pertineat: alijsq̄ꝫ oportunis remedijs compescendo: facientes prout ad eos spectat in his ꝛ alijs que ad diuinum cultum ꝛ morum reformationem pertinent: ac ecclesiarum ꝛ cimiterioꝝ respitiunt honestatem sacroꝝ statuta canonū ad que^n sciēda^o diligens curent habere studiū^p irrefragabiliter obseruari.

Idem in eodem.

¶ Clerici etiam religiosi domestici cōmensales cardinalium vel episcoporuꝫ se possunt illis in diuinis officijs coaptare. h. d. Jo. and.

r ¶ Vana: cum tamen de omni verbo occiso reddituri sumus rationem in die iudicij. Mathei. xij. xxii. q. vlti. c. pe.
s ¶ Colloqa. j. ad coꝛ. xv. Coꝛrūpūt bonos mores colloqa mala. xxvij. di. turbatur.
t ¶ Rōnabili: cēt rōnabilis qñ nimis fatigatus ē spirit⁹ ꝛ cā recreatiōis sine scādalo aliquātulū exit ecclesiā: vt scripsi post Inno. eo. ti. dolētes. Idē si īfirmitas vel iusta occupatio supueniret. vij. q. j. illud. ꝛ. c. se. de cō di. j. nullus de cleri. nō resi. ex pte. ij. e. ti. c. vno li. vj.
u ¶ Exeundo: etiā laici missam audientes ante benedictionē sacerdotis exire nō debēt: de con. di. j. missam. ꝛ. c. se.
x ¶ Venaticos: qꝺ ēt eē ecclīam eis non lꝫ: de cle. vena. ꝑ totuꝫ
y ¶ Militia: que celestis est. xi. .q. j. christianis: de cleri. egro. .c. i. ne cle. vel mo. c. j. in fi.
z ¶ Tōsura: sic de vita ꝛ hone. cleri. cleri. j. ꝛ. ꝫ. ea. cōpila. co. ti. c. ij. ꝛ quid corona ꝛ tonsura designet ibi scripsi: ꝛ habetur .xii. q. j. duo sunt.
& ¶ Vigilijs: in quibus clericalis modestia deberet studiosius obseruari: de statu monachoꝛū cū ad monasteriuꝫ. ꝟ. in refectorio vbi sepius dixi ꝟbū. Senece. xviij. epistola ad Luciliū. Festiuis maxime diebus aīo īperādum est: vt tunc a voluptatibus solus abstineat cum ī illas ols turba procubuerit.
ꝯ ¶ Orationi: vide qꝺ de oratione dicaꝫ. j. ti. ij. c. vno. ad fi.
ꝛ ¶ Choreas: dr̄ a choro: chorizantes enim in suis ludicris cantilenis ꝛ saltibus quodāmō tenent choꝝ. de his forte loquiē psal. xj. In circuitu īpij ambulant ꝛ facit de vi. ꝛ ho. cle. cum decorē. xvj. q. j. legi: ꝛ has euitare dn̄t moniales. ꝫ. ca. cōpi. de sta. mo. c. ij.
a ¶ Cantilenas. xxxvij. di. c. ij.
b ¶ Insolentias: ꝺ offi. oꝛ. c. j. ea cō. ꝛ ibi exposui.
c ¶ Violationes: in talibus enī facile veniri solet de ludo ad rixam ex qua sequi solent effusiones sanguinis vulnera ꝛ homicidia. per que loca polluūē: ꝺ cōse. ec. vel al. ꝑposuisti: ꝛ quando vno polluto pollutū sit reliquū: dic vt e. ti. c. vno. lib. vj.
d ¶ Perturbaē: vide qꝺ no. ꝛ dixi de ap. dilectus.
e ¶ Indecentibus: nō ex īmūditia ꝯ quā prouisum erat: de custo. eu. c. ij. lꝫ ex vilitate precij. vel estimationis ipsorum: qꝺ pꝫ ex eo ꝙ de facultatib⁹ q̄ritur ꝛ ꝺ his de cōse. distin. j. altaris pala ꝛ. c. vasa. cuꝫ duobus. c. se In fratribus vero minoribus reprobatur excessus circa ista ornamenta. j. de ꝟbo. sig. exiui versus. fi. §. quāuis.
f ¶ Inualescant. principijs obsta. ꝛc̄. vt no. de rescri. ad hoc in fi.
g ¶ Negligentiaꝫ: argue ꝙ de iurisditiōe minoꝝ p̄latoꝝ diocesani se nō ītromittunt: nisi in casu negligentie: de hoc: de offi. or. cū ab ecclesiaꝝ. ꝛ. c. pastoralis.
h ¶ Superiores: voluit his casib⁹ dare diocesanis delegatā potestatē: sicut fecit ea. cō. de sup. negli. p̄la. c. vno de sta. mona. c. ij. de reli. do. c. ij. quia ꝑꝑ h multum visitata nimis preiudicatum fuisset priuilegijs exemptionis.
i ¶ Relegata. hic iunge lr̄am sollicitaꝫ curent diligentiā adhibere.
k ¶ Debitis: dicebat Hostien. eo. ti. c. j. ꝙ pulsare ꝛ psallere horas debitis horis seruabitur in cathedralibus ꝛ collegiatis ecclesijs.
l ¶ Nocturnum e. ti. dolentes. in fi.
m ¶ Exerceē ꝑtineat: excludit femīas lꝫ prelatas: qꝺ dic vt de maio. ꝛ obe. dilecta de maioꝛib⁹ curatis: ꝛ q iurisditiōi p̄sunt: dic vt no. ij. q. j. nemo. ꝺ offi. or. cū ab ecclesiaꝝ. pleni⁹ ꝑ host. ī sum. ꝺ sen. ex. §. si qs possit excōicaē. ī vlt. col. Joā. an.
n ¶ Ad que: statura.
o ¶ Scienda: ꝑꝑ mediū hoꝝ triū q̄ p̄misi. s. de reformatione moꝝ nō eēt facile iura colligere. de qb⁹ sciēdis hortaē: lꝫ sufficiat allegare: de. vi. ꝛ ho. cle. ꝑ totū ad primū e. ti. ꝑ totū. ꝺ cōse. di. j. ꝑ totū ad vl. de cu. eu. c. ij. de īmu. ec. per totū. ꝛ. e. ti. ꝑ totū. li. vi.
p ¶ Studiū. xx. di. si decreta.